

„ЗАКЛИНАНИЕ СРЕЩУ НОЩНИ ГЪРЧОВЕ

Има един висок хълм и на този хълм расте златна ябълка.
Под златната ябълка стои златно столче.

А на столчето кой седи?

Там седи Майката на Бог, Света Мария; с кутия в дясната
ръка и чаша в лявата.

Поглежда тя нагоре и нищо не вижда, поглежда надолу и
вижда моите Господин и Госпожа Болест.

Господин и Госпожа Гърч, Господин и Госпожа Вампир –
Господин Върколак и неговите съпруги.

Те отиват при (името на страдащия), за да изпият кръвта
му и да му сложат нечестиво сърце.

Когато ги видяла, Божията Майка слязла при тях, загово-
рила ги и попитала:

„Накъде сте се запътили, Господин и Госпожа Болест,
Господин и Госпожа Гърч и прочее?“

„Отиваме при ... да му изпием кръвта и да му сложим не-
честиво сърце“.

„Не, трябва да се върнете; върнете му кръвта, върнете му
сърцето и веднага си вървете“.

Нощни гърчове, полунощни гърчове, дневни гърчове, гър-
чове, откъдето и да сте. От водата, от вятъра, излезте от глава-
та, от светлината на лицето, от слуха на ушите, от сърцето, от
ръцете и краката, от табаните на краката.

Скрийте се, където гарван не грачи⁷¹, където човешки крак
не стъпва, където звяр не проръмжава.

Там се скрийте, там останете и повече не се показвайте!

Нека ... бъде пречист и радостен, какъвто Бог го е сътво-
рил и какъвто Божията Майка го е орисала!

Заклинанието е от мене, лечението – от Господ“.

---

⁷¹ Това не може да не напомни на много читатели за онази земя:

*„Дето зора не пуква,
дето слънце не грее,
дето вятър не вее“.*